

Krisztus Hordozó

A Nemzeti Színházban mindent tüvé tettünk

A Nemzeti Művelődési Intézet megyei igazgatóságai és a Magyar Teátrumi Társaság ötödik esztendeje dolgozik azon, hogy a településeken amatőr színjátszó körök alakuljanak, amelyek bemutatkozhatnak a Pajtaszínházi Szemlén. A rendezvényre idén is Budapesten, a Nemzeti Színházban került sor, január 25–26-án.

Szent László Községünket érte az a megtiszteltetés, hogy Nógrád megyét képviselje ezen a színvonalas szakmai napon. Illyés Gyula Tüvé-tevők című parasztkomédiáját adtuk elő a Gobbi Hilda Színpadon.

A darab rendezőjével, Máté Krisztiánnal, a salgótarjáni Zenthe Ferenc Színház színészével tavaly augusztusban találkoztunk először. Az előadást hónapokon keresztül lelkes, kitartó próbák előzték meg.

Amatőr produkciókat először a ságújfalusi Művelődési Házban mutattuk be, amelyre nemcsak a

településről, hanem a szomszédos községekből is kíváncsiak voltak.

Nagyon sok biztatást kaptunk a Nemzeti Színházban való fellépés előtt. Jóleső érzés volt, hogy a családtagokon, barátokon kívül dr. Bablana Ferenc, a Nógrád Megyei Önkormányzat Közgyűlésének elnöke, Szentes Attila polgármester úr, Máté Lászlóné szakmai mentorunk és Attila atya is elkísért minket. Jelenlétével megtisztelte a rendezvényt Illyés Mária, Illyés Gyula lánya, családja kíséretében.

Folytatás a 2. oldalon

Újévi köszöntő

A Krisztushordozó újság szerkesztősége a 2020. évet Aranyosi Ervin versével köszönti. Idei első lapszámunkban köszöntjük az újságolvasó családokat és embereket! A költő érdekes gondolatot bont ki: a teremtésben Isten társai vagyunk! Teremtsük a jót, a haladót, a szépet, az okosat és az előre vivőt! „Mert tudd, – a szeretet, – a teremtés titka.”. Fogadjuk meg Aranyosi Ervin rímekbe foglalt tanácsait és járjunk együtt közös útjainkon a 2020. évben is! A szerkesztőség

Aranyosi Ervin: Kívánságom az új évre!

*Azt kívánom neked, élvezd ezt az évet,
– halmozzon el jóval, széppel ez az élet!
Teremtsd a világot, s nem kell félned tőle!
Bízzál Önmagadban, s higgyél a jövőbe’.
Mosolyodat szórd szét, szerte a világban!
Viszonzásra leljél. Higgyél fűben, fában!
Allatokra gondolj, nagy-nagy szeretettel,
– okkal lett gazdájuk egykoron az ember.
Vigyázz Földanyánkra, óvd a természetet!
– Úgy kínálhat jövőt, s annyi szépet neked.
Bízz az emberekben, javuljon a sorsod,
a változás magját, lelked mélyén hordod!
Minden bajod oka belső, lelki válság,
s ne hidd, hogy az öröm, különös kiváltság.
Mikor jót teremtesz, hitet, emberséget,
Istened megsegít, mert támogat téged.
Újabb évet kezdünk – új magot kell vetned,
szíved érzéseit kell mindig követned!
Nehogy más mondja meg, mi neked a fontos,
mert ugyanúgy birka, minden főkolompos -
csak Ő elfogadja a Júdás fizetését,
ami igaz lelket eltaszít, megéget.
Engedd, hogy utadon a szíved vezessen,
s engedd meg szívednek, hogy mindenkit szeressen!
Csak a szeretet az, – egyszer tán belátod,
ami jobbá tehet egy elvadult világot.
Legyen minden nap az első gondolatod,
hogy kedves mosolyod másoknak od’adod,
s úgy szereted magad, ahogy mástól várod,
s hidd az álmaidat idén megtalálad.
Mert tudd, – a szeretet, – a teremtés titka,
szabad madárrá válsz, s nem gátol kalitka.
Aki másképp hiszi, az szerintem téved!
Teremts szeretettel, s legyen boldog éved!*

Gratulálunk Durnyik Józsefnek!

„Aki énekel kétszeresen imádkozik”, „Aki szeret az énekel”. Szent Ágoston mondta több száz évvel ezelőtt e bölcs gondolatot és most a modern világunkban is érezzük, milyen fontos életünkben a zene, a dal, a hangok harmóniája. A zene nyelvén bármi kifejezhető. E tehetség birtokában Durnyik József, Karancsság egyházközség kántorkarnagya, hitoktatója, akolitusa, az egyházi énekkar vezetője, hosszú éveken át a község képviselője a Váci Egyházmegye kántorokat elismerő és támoga-

tó alapítványának első díjazottja. A díjat Diósi Tamás orgonaművész adta át Salgótarjában a Magyar Kórusok Napján, 2019. december 14-én.

Karancsság község és egyházközség

Hat egyházközségünk nevében szeretettel gratulálunk Durnyik Józsefnek! Kívánunk neki jó egészséget, hűséges szolgálatáért részeseüljön égi és földi javakban! A szerkesztőség

A Nemzeti Színházban mindent tűvé tettünk

Az 1. oldal folytatása

Telt ház előtt szerepelhettünk, a közönség jókat kacagott és vasptással jutalmazta előadásunkat. Büszkén vettük át az emléklapokat.

A Szent László Közösség szeretné köszönetét kifejezni Máté Krisztián rendezőnknek, aki szakmai tudásával és türelmével igyekezett a lehető legjobbat kihozni belőlünk. Máté Lászlóné mentorunknak, aki mindenben mellettünk állt. Szentes Attila polgármester úrnak, aki amatőr színjátszó közösségünk sorsát a szíven viseli. Morgenstern Imrét és Juhos Edinát a díszlet kivitelezéséért illeti köszönet.

Szükszainé Toldi Csilla

Tűvé-tevők, 1961...

Köszönettel tartozunk azért, hogy a felkészülésünk során és mind a mai napig sokan fonnak körül bennünket szeretettel. Személyes találkozások, beszélgetések időszaka van mögöttünk. Egy-két

ilyen találkozás alkalmával tudtam meg, hogy néhai id. Pinczés Rudolfné, Klárrika tanító néni 1961-ben betanította az akkori fiatalágnak ugyanazt a szinda-

rabot, amelyet a színjátszó nagycsaládunk a Nemzeti Színházban bemutatott. Itt mutatkozott meg számomra, hogy nem a véletlen műve volt a szindarab kiválasztása.

A beszélgetések alkalmával több, régi szereplő nevét is megtudtam. Álljon itt azt a bizonyára töredékes névsor, amelyet sikerült felderítenem: Bodor Imréné, néhai Toldi Károly, néhai Kollár Mária, Virág Imre, néhai Antal Józsefné Győri Julianna, Dénes József (színész), Bocso Margit, Sirkó Károlyné Győri Aranka. Két előadásról van tudomás: az akkori amatőr színjátszó csoport a ságújfalvi és a karancssági kultúrházban lépett fel. A kutatás eredményein felbuzdulva régi fotókat keresek. Ha valaki rendelkezik a régi előadásról készült fotóval, hálás szívvel fogadom.

A mi előadásunkat legközelebb 2020. február 23-án, vasárnap 13.30-kor láthatják a kedves érdeklődők a szalmatercsi kultúrházban, a fánkverseny alkalmával! Minden kedves érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk!

Köszönettel, hálával:

Dénes Katalin,

a Szent László Közösség vezetője

Szeretet utca

2019. december 14-én került megrendezésre az ötödik Szeretet utca rendezvény a karancssági közösségi házban.

A szervezők célja a rendezvényvel a hagyományteremtés és a közösség összekovácsolása. A műsorok, foglalkozások is mind azt sugallják az emberek számára, hogy az összetartás, a tolerancia milyen könnyen felfedezhető a természetünkben. Ovis és iskolás gyerekek műsora, csodálatos énekek, tanúságos rövid szindarabok, tehetséggondozás, próbatételek, favágó verseny és végül zenés interaktív vetélkedő tette érdekessé a programokat. Vendégeink is akadtak, Pisont István (magyar váloga-

tott focista, Honvéd ifi csapat edzője) személyében, valamint a Váci Katolikus Tv is forgatott a közösségünkben! Az idei programban szerepelt a falu adventi gyertyájának meggyújtása, amelynek során a karitászos ifjak műsört adtak. A gyerekek és az éneklők műsorát mindenki áhitattal és meghatottsággal fogadta.

A favágóversenyen most nem volt korosztály szabva, rengeteg vidám pillanatot ajándékozott nekünk. Az interaktív verseny egyik érdekessége, hogy öreg focisták és serdülő focisták versenyezhettek, mérhették össze tudásukat! Vendégeink között Pisont Istvánt az öreg fiúk csa-

patában vállalt szerepet. Sokat neveltünk, izgultunk és persze sokat énekelünk.

Ami számomra érdekes volt, hogy minden műsorszám emberi értékekkel bír; mint a szeretet, összefogás, összetartozás, megbecsülés, alázat és elismerés! Ezen érzések nélkül talán nem is jöhetett volna létre a Szeretet utca! Ezért is köszönet illeti azokat a szervezőket, szereplőket, önkénteseket, az asszonyokat akik a hideggel dacolva sütöttek, teát főztek, kínálták portékáikat, mert nélkülük ez nem valósulhatott volna meg. Kívánom, hogy nagyon sok emberhez eljusson a rendezvénysorozat híre, hogy a 2020-as évben még többen átélhessük, tartalmasan eltölthessük együtt az adventi időszakot!

Farkas Márta

Adventi gyertyagyújtás Pilinyben

Pilinyben először volt adventi gyertyagyújtás szervezve civilek kezdeményezése által. A falu középpontjában elhelyezett adventi koszorú elkészítése is helyi összefogás eredménye. Itt gyűltünk össze mind a négy vasárnap, hogy együtt gyújtsuk meg a településünk adventi koszorúján a soron következő gyertyát. Minden alkalommal a köszöntőt követően egy falubeli szavalt egy, a várakozáshoz illő verset. Majd Dénes Katalin hitoktató osztotta meg velünk az ünnephez kapcsolódó gondolatait. A gyertya meggyújtása előtt közös imádsággal zártuk az összejövetelt. Ezt követően kellemes zenével a háttérben, helyi családok által készített forralt borral, teával és süteménnyel vendégeltük meg az összegyűlteket. Bízunk benne, hogy sikerült hagyományt teremtenünk és idén ismét együtt éljük át az adventi várakozás örömét.

Marcsook Boglárka

Példaképünk lehetne

Mátyást Jézus feltámadása után, még pünkösd előtt választották apostollá Júdás helyett. Rá emlékezünk ünnepén, február 24-én.

Lukács ránk hagyományozta Péter beszédét (vö. ApCsel 1,15–26), melyben így érvelt: „Kell tehát, hogy azok közül, akik mindig velünk tartottak, amikor a mi Urunk, Jézus közöttünk járt-kelt, kezdve János kereszttségétől egészen mennybevétele napjáig, valaki velünk együtt tanúskodjék feltámadásáról.” Két jelöltet állítottak, akik megfeleltek ennek a feltételnek: Barnabást és Mátyást. A sors Mátyásra esett. Mivel a kiválasztás szempontja volt, hogy az apostolnak a feltámadás tanújának kell lennie, Mátyás valószínűleg találkozott a föltámadott Krisztussal.

Mátyás további sorsa ismeretlen. Az apokrif András és Mátyás cselekedetei állítása szerint a missziós területek elosztása alkalmával „az emberek országa” jutott neki, valószínűleg Etiópia, ahol megvakították és börtönbe vetették, de Isten visszaadta látását, és András csodálatos módon kiszabadította.

A vértanúhalált állítólag lefejezéssel szenvedte el. Emiatt bárddal szokták ábrázolni, és a keresztény mészárosok és ácsok őt választották védőszentjüknek. Ezenkívül oltalmát kérik a cukrászok, szabók, kovácsok, és mint általában az apostolok, a teológusok, a hittanárok, a misszionáriusok védőszentje is.

Ereklyéit Ilona császárné a 4. században Trierbe vitette, ahol ma is tiszteletben részesítik a Szent Mátyás-apátság bazilikájában. Rómában február 24-én, Milánóban február 7-én, a bizánci szertartásban augusztus 9-én ünneplik.

Mátyás napjához országsszerte időjárásiregulák fűződnek. „Mátyás ront, ha talál (= megelvasztja, megtöri a jeget), ha nem talál, csinál (= ha már nem talál jeget, akkor faggal köszönt be).”

Mátyás apostol vértanúságának eszköze és így ikonográfiai jelvénye a szekerce vagy bárd. A nép képzelete a szent ünnepe és a közeledő tavasz között kapcsolatot teremtett: mintegy az apostol szekercéje töri meg a tél hatalmát. Csíkszentmártonban az a tréfás hiedelem járta, hogy ha nem indul meg a jégzajlás, akkor Mátyás a jégtörő csákányát pár hétre még éleztetni adta. Dugonics András jeles mondásai között olvassuk: „Tapogató jár, mint Mátyás után a róka a jégen.”

Tőzsérné Magdus Melinda

Egy hitoktató gondolatai 3.

(az előző szám folytatása)

Szikszai Fanni: Melyek voltak a legmeghatározóbb élményei a hitoktatás kapcsán?

Dénes Katalin: A meghatározó élmények az esetek nagy többségében a gyermekekhez kötődnek. Halmozottan hátrányos helyzetű, SNI-s, BTM-es gyerekek között sokszor lehet megtapasztalni a letisztult, sallangmentes érzéseket, helyzeteket, jelenségeket. Ezek a gyermekek egyszerűségüknél fogva nem ismerik a mesterkéltséget, nem hordanak álarcot. Örülnek, ha arra van okuk és sírnak, ha valami sérelem érte őket. Szókimondóak. A legnagyobb élmény az egy hitoktató számára, amikor láthatom, hogy sikerült valamit átadnom a tanításból. Ehhez kell csak türelem! Sokszor hónapok múlva derül ki, hogy visszacsatolnak egy sokkal régebben hallott mondatomra, példámra és az életben tudják azt alkalmazni. Szolgáljon erre egy megtörtént eset. Idén évvégén, az utolsó hittanóra után igyekeztem haza Pilinyből, az óvodásoktól. A játszótéren láttam két alsó tagozatos hit-

tanosomat. Az egyik fiú határozottan elém állt: Kati néni, nagyon éhes vagyok, de otthon sincs semmi étel. Magánál mindig van zsemle. Kérek szépen. Elszégyelltem magam, mert éppen nem volt nálam még egy alma sem, nemhogy zsemle. Ki is jelentettem, hogy szívesen adnék, de nincs nálam. A fiú kérte, hogy nézzek be még egyszer a táskámba, ő tudja, hogy biztosan van nálam valami. Megtettem és tényleg: ott lapult benne egy csomag keksz. Szabódva odaadtam a kis hittanosomnak, nagyon lassan elindultam a főút felé. Tudatosan nagyon lassan. Figyeltem a két fiút. Az egyik fiú – aki kérte a kekszet – leült a másikkal együtt a játszótéri padra. Felbontották a csomag kekszet és a fiú testvériesen elosztotta a csomag tartalmát (megjegyzem, hogy előbb a társának adott és nem ő evett a kekszből). Hallottam még mellé a kommentálást: egy neked, egy nekem... tudod, ahogy Kati néni tanította nekünk. Megrendültem, méltó a munkás az ő bérére.

A Váci Egyházmegye hírei

Keresztény - zsidó imaest Vácon

Az ökumenikus imahetet következő napon, a holokauszt nemzetközi emléknapján január 27-én, a Váci Egyházmegye közösségi házában, a Credo-házban immár harmadik alkalommal gyűltek össze különböző felekezeti keresztény – katolikus, evangélikus, református, baptista – és zsidó hitű emberek, hogy együtt imádkozzanak, tanítsák egymást és testvéri szeretettel legyenek egyek az Úrban.

A váci Regőczy kápolna kórusának „Szeretet áradjon köztünk” kezdetű bevezető énekét követően Marton Zsolt váci megyéspüspök köszöntötte az egyházi vezetőket, a jelenlévőket és emlékeztetett arra, hogy zsidó embertársainkra, mint idősebb testvérré tekinthetünk: „az egész emberiség egy hajóban utazik, amelyben meg kell tanulnunk elfogadni és szeretni egymást és ebben a szeretetegységben tudunk együtt lenni” – mondta. Majd elődje, Dr. Beer Miklós nyugalmazott püspök megemlékezett a holokausztról és az imaórát a bocsánatkérés, a kiengesztelődés, a megbocsátás alkalmának nevezte.

Az imaalkalmat a továbbiakban Dr. Szécsi József, a Keresztény - Zsidó Társaság főtákará vezette, aki a legfontosabb kapcsolódási pontnak az imát nevezte. Beszélt a keresztény-zsidó közeledés folyamatáról, emlékeztetett arra, hogy ne a tragédiák hozzanak változásokat és figyeljünk tanításainkban, hitoktatásunkban a II. Vatikáni Zsinat NOSTRA AETATE kezdetű nyilatkozatában írtakra. „4. ... az Egyház nem feledkezhet meg

arról, hogy az ószövetségi kinyilatkoztatást annak a népnek közvetítésével kapta, melyet Isten a maga kimondhatatlan irgalmasságából arra méltatott, hogy megkösse vele az ó szöveget. Az Egyház ugyanis hiszi, hogy Krisztus, a mi békénk, keresztjével kiengesztelte a zsidókat és a pogányokat és a kettőt önmagában eggyé tette. Az Egyház azt is mindig szem előtt tartja, amit Pál apostol mondott a vérrokonairól: „Övék az istenfiúság, a dicsőség, a szövetségek, a törvényadás, az istentisztelet és az ígéretek. Övéik az atyák és test szerint közülük származik Krisztus (Róm 9,4-5)”.

Dr. Róna Tamás főrabbi a zsidó hagyományról elmélkedett, amely annak megértését szolgálja, hogyan lehet a rabláncainktól megszabadulni. Hangsúlyozta, hogy érdemes a másik emberért imádkozni és, ha képesek va-

gyunk meglátni magunkat a másokban, az Örökkévaló hívó szavát tanítsuk közösen, és emeljük fel szavunkat az elvesztettekért. Hittel éljünk törvényeinkkel és tiszteljük a másik törvényét, majd a faültetés minden értelemben vett lényegét emelte ki.

Az imaest következő részében Csuka Tamás református tábori püspök a hittel rendelkezők feladatáról, a lelki és szellemi világosság átadásáról, Dr. Borsi Attila János református lelkész az éberség, a békeség és a hit fontosságáról beszélt, amely nem engedi be a félelmet és a megfélemlítést. Majd Detre János evangélikus lelkész-esperes osztotta meg gondolatait, aki az Isten igéjét tartópillérnek nevezte.

A program végén, mintegy összegzőként Dr. Csáki Tibor plébános „befogadot szeretetre teremtettünk” gondolatot hangsúlyozva mutatott rá arra, nem lehetünk senkivel szemben kirekesztőek, bárkitől tudunk tanulni, Szent Pál is a pogányok emberségét méltatta. Rolik Róbert esperes, plébános pedig Szent Pál fáradhatatlan szolgálatkészségét állította példaként elénk, azt hangsúlyozva legyünk mások számára áldás.

Az imaest Róna Tamás és Marton Zsolt áldásával zárult.

A fény tanúságtevői – Marton Zsolt Mátraverebély-Szentkúton a Megszentelt élet világnapján

Egy nappal a megszentelt élet világnapja és Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe előtt, február 1-jén, szombaton váci egyházmegyei szerzeteseket láttak vendégül Mátraverebély-Szentkúton. A szentmisén Marton Zsolt püspök mondott homíliát, a délutáni előadást Balogh Piusz premontrai apát tartotta.

A szerzetesi zárandoklatra tartva Anselm Grün egy mondatáról beszélgettünk az autóban. „Ami-

kor elfogadjuk magunkat mindazzal együtt, ami bennünk rejlik, az összes földi, sötét és kevésbé előnyös tulajdonságunkkal, akkor meglegyünk a lelki békénket” – írja, ám mi nem értjük, miért kellene elfogadnunk bármit magunkban, ami sötét. Nem megalkuvás vagy beletörődés ez? Lehet, hogy nem, mégpedig azért, mert éppen ez jelentő önmagunk reális szemléletét: hogy nem tagadjuk el, ami rosszat felfedezünk magunkban. Erről hir-

telen Simone Weilnek az a felismerése jut eszembe, hogy mindent, ami jó bennünk, úgy kaptuk, nem a mi érdemünk. De ő mondta azt is, hogy minden emberben van valami szent.

Marton Zsolt üdvözölte a megjelenteket Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepének alkalmából, negyven nappal karácsony után, amikor Mária és József bemutatták Jézust a templomban, és két szent életű ember tanúságot tett róla. A

gyertyaszentelésben azért imádkozott, hogy Isten árássa a hívek szívébe kegyelme fényességét, majd minden nővér és szerzetes kezébe vett egy mécseset és bevonultunk a templomba.

Az olvasmány Malakiás könyvéből az Úr eljövételéről szól ropant szuggesztíven. Arról, hogy mennyire fenséges, fényes lesz, de hogy alkalmassá kell rá válni. Hogy az Isten szolgálata olyasmí, amihez át kell alakulni, ami sok-

szor egyáltalán nem könnyű és hosszú időn át tartó folyamat. „Hamarosan belép szentélyébe az Úr, akit kerestek, és a szövetség anyaga, aki után vágyakoztok. Lám, már jön is! – mondja a Seregek Ura. De ki fogja tudni elviselni jövele napját? És ki maradhat állva, amikor megjelenik? Mert olyan, mint az olvasztók tüze és a ványolók lúgia. Leül, mint az ezüstolvasztó és -tisztító mester. Megtisztítja Lévi fiait, megfínomítja őket, mint az aranyat és az ezüstöt, hogy méltóképpen mutassák be az áldozatot az Úrnak.”

Az evangélium Jézus bemutatásának, Anna próféta és Simeon tanúságtételének és Jézusra vonatkozó jövendölésének története, akiket Máriaék ámulva hallgattak.

Marton Zsolt bevezetesként a szerzetesek iránti elfoglult szeretetéről beszélt: a szent kapcsolatokról, amelyek hozzájuk fűzik. A családjában két vincés nővér is volt, a kecskeméti piarista gimnáziumba járt, hat évig a kismarosi ciszterci nővérek lelkivezetőjeként működött, Angliában a premontriéknél vendégeskedett, a központi szeminárium rektoraként egy korábbi pálos kolostor épületében szolgált, ezért püspöki címerébe is bekerült a kert pálos barátokat ábrázoló kútja, és a szupervizora is szerzetes.

Mi a szerzetes hivatása? Ugyanaz, mint mindenkinek: az evangélium életre váltása és hirdetése, de valamilyen habitushoz-karizmához kapcsolódva, és közösségben. A szerzeteseknek jelnek és fénynek kell lenniük a világ számára.

A méces és a gyertya Krisztus és a mi krisztusi életünk jelképe, erőforrásunk, életünk fénye. Ez a fény a hivatásunk forrása. Feladatunk ennek tanúságtévé továbbadása. Életünk legyen csonkig égő áldozat. Isten lefoglalja magának a szerzeteseket, akik egészen neki és Isten népének szolgálatára szentelik magukat.

A jó hangulatú ebéd után Balogh Piusz gödöllői premontrié apát beszél Zakariás hálaénekéről, a Benedictusról, amely a reggeli ima részeként a szerzetesi élet központjában van.

A szerzetes igaz letéteményese az üdvösség ismeretének. Jézus eleget közölt ehhez, és a szerzetes rá lép az általa kijelölt útra.

Mit ad Jézus? Fényt. Fényességet. Vigasságot. A karácsony, a húsvét és a Szentlélek ajándékai mind ott vannak a misében, annak tudásával együtt, hogy a sötétség és a fény küzdelme eldőlt.

Fotó: Lambert Attila
Kiss Péter/Magyar Kurír

Forrás:

Váci Egyházmegye honlapja

„Bárhol, bármikor, bárkivel megfordulhat a világ.”

(Kertész Imre)

Hát, megint itt vagyok, gondolta, ahogy láblógatva ült a padon. Hallgatta az imamalom folyamatos csilingelését. Eszébe jutott az a tizenkét évvel ezelőtti nap, akkor is ide menekült. Órákat töltött el hol a fűben ülve, hol fel és alá sétálva. Azt hitte majd itt a nyugalomban, távol mindenkitől átgondolja hogyan tovább. De nem így volt. Teljesen üres volt a feje. Már nem hallotta a fejében az orvos szavait sem, műtét, minél előbb, nem lesz utókezelés, élhet teljes életet fél vesével is, ilyeneket mondott. Mire beesteledt végtelen nyugalom töltötte el. Bár semmiféle tervet nem épített fel, ahogy ezt eltervezte, mégis pontosan tudott mindent. Tudta hogyan fogja élni az életét ezután. A műtét után gyorsan felépült, a kezeléseket is jól tűrte. Azt mondta magának, Móni, a legrosszabb már megtörtént veled, inentől csak jobb lesz az életed.

Mekkorát tévedtem, zökkent vissza a valóságba. Újra sírva fakadt, mikor eszébe jutott a ma délután. A lányánál volt, Andi kérte hogy menjen fel hozzájuk, Petike a jövő héttől bölcsődés lesz, beszéljék meg miben számíthatnak rá. Boldogan ment, mint mindig ha láthatta az unokáit. Tele mosollyal lépett be az ajtón, Petike röpiült a karjaiba, mami, úúúúúúúúúúgy vártalak! Menten elolvadt. Pár éve még azon aggódott lesz-e valaha unokája. Egyik lányának sem volt komoly kapcsolata. Aztán mindketten társra leltek, jöttek szép sorban az unokák, már hárman vannak és a negyedik is úton. Határtalan boldogságban élte az életét. De most, ahogy Petike ölelő karjai felett Andira nézett, megdermedt. Az a láthatatlan szál, ami kettőjük között volt, jeges félelmet vitt felé. Alig várta hogy kettesben legyenek. Andi nem kertelt.

Anyu, beszéltem Kántor doktorral, megvannak az eredmények. Gyorsan cikáztak a gondolatai, influenza, köhögés, nem múlt el, orvos... Ugye nem, nézett a lányára kérdően. De igen, anyu. Szerencsére műthető, ez jó hír. Valószínű kellene további kezelések. De tülelem anyu, te is túlélted. Nem emlékszik mennyi ideig ülték így, egymást átölelve. Szavak nélkül kommunikáltak, ahogy olyan sokszor. Mindent értettek.

Nem akart sírni. Inkább azt mondta korábban kell hazamennie, megbeszélte Sáriról hogy hazaviszi, tulajdonképp indulnia is kell. De csak egyedül akart lenni, még akkor is ha egy órát kell várnia a buszra. Mert persze szó sem volt Sáriról. Nem bírta elviselni azt, ami rázúdult, hogy egy pillanat alatt megfordult vele a világ.

Azt gondolta tud majd Andinak segíteni, hisz ő már végigjárta az utat, de gyorsan rájött, hogy a két út nem ugyanaz. Andi sokmindenben kikérte a véleményét, de egyedül döntött. Sokáig nem értette miért nem fogadja meg a tanácsait, miért nem jár utána azoknak a terápiáknak, kezeléseknak amiket javasolt. Nehezen értette meg, hogy neki első sorban édesanyjának kell lennie. Maradt hát anya és nagymama. Ment ha hívták, ment ha úgy érezte ott kell lennie. Nem okoskodott, nem adott tanácsokat, jelen volt. Megértette, hogy a baj, a nehézségek mellett sok szép is van az életében, és ezeket a szép és jó történeteket is meg kell élnie, méghozzá teljes valóságukban.

A hétköznapi apró csodák erő adnak, arra pedig nagy szüksége van. Most gyűjti az ezeket, elteszi mind-egyiket, hogy majd erőre váltsa és ha szükség lesz rá adhasson belőle.

vitékeszti

Minden gyermek életében óriási szerepe van a szülői példának. Az édesanyával és az édesapával való kapcsolat egész életünkre kihát, meghatározó személyiségfejlődésünk során.

A katolikus családba született gyerekeknél hasonlóan fontos szerepe van a plébánosnak, aki a keresztény élet legfontosabb alapjaira tanítja és okítja őket.

Mindannyiunknak vannak emlékei a gyerekkorban átélt templomi szertartásokról és az első hittanórákról. A Karancsságon és Szalmatercsen 1968 és 1973 között növekedő gyerekeknek ezek az élményei Baranyi László – Ludányhalásziból származó – plébános úrhoz kötődtek.

Szerencsés gyerekek voltak, mert papjuk nagyon szerette őket. Ez láthatóan kölcsönös volt, miséi előtt hosszú sorokban gyülekeztek a fiúk, hogy ministrálhassanak – még hét-köznaponként is. Motorozott, de sőt-tétkék Zsiguliját is mindenki ismerte, hiszen sokszor be is voltak a lurkók ültetve az akkor igazán csodálatos autóbá. Gyakran csak azért lófráltak a zöldéségek előtt, hogy hátha arra jön a pap bácsi és felajánlja, hogy kocsi-val hazaviszi őket.

Sokat játszott velük és mesélt. Távoli országokról és tájakról, emberekről – ahol ő maga is járt. Térképen mutatta mindezeket, hogy kinyíljon

Egy pap emlékére

egy-egy kis ablakkal az egyszerű falusi gyerekek előtt is a világ. Igyekezett a tanítása mellett nevelni, formálni is. A hittanórák szemléltetését egyszerűen megoldotta: volt, hogy a Föld mozgását egy fiú felemelésével és forgatásával igyekezett szemléltetni. Aki ügyesen felelt, az mindig jutalmat kapott. Különleges, színes, nagy alakú bélyegeket lehetett gyűjteni madarokról, rovarokról, népviseletekről és autókról. Van, aki még most is őrzi ezeket a fontos emlékeket.

A parókiára menni hatalmas élmény volt! Számtalan „kincs” vette körül, nagyon sok értéket gyűjtött össze. Különleges órái és könyvei voltak, melyekről szívesen mesélt, sőt a fiúkkal javította is az elromlott órákat, rádiókat és egyéb technikai eszközöket.

Mai szemmel nézve ezek már nem tűnnek nagy dolgoknak, de azoknak, akik akkor ennek a részesei lehettek, bizony annak számított.

Nem véletlenül leveleztek vele Karancsságról való távozása után

évekig a tanítványai, hiszen lelkileg nagyon közel álltak hozzá. Ő pedig kedvesen válaszolt is minden levélre. Tudott mindenkit motiválni.

Mai napig emlékszem, hogy kiskolásként milyen büszkén tanultam meg a tőle kapott és általa legépelet kis versikét, amivel az érkező püspök bácsit kellett sok-sok ember előtt a templomban bémálás előtt 1972. szeptember 17-én fogadnom:

„Drága jó Püspök bácsi!

Mi legkisebbek itt állunk előtted: Köszöntünk Téged, áldd meg a kis néped!

Jézuska, Ura kicsinek és nagyok, Szívünk szeretete így el nem maradhat.

JÉZUSKA helyett Te jöttél el hozzánk,

„Áldjon meg az Isten” - így szól buzgó imánk.”

Baranyi László plébános urat 2019. szeptember 15-én helyezték örök nyugalomra Ludányhalásziiban családjá, rokonai és egykori hívei körében. 89 évet élt. Dr. Beér Miklós volt váci egyházmegyei püspök búcsúztatta őt.

„Ember volt a többiek közül, ki minden jónak egyformán örült...” – és nekünk is sok örömet és tudást adott.

Nyugodjon békében!

KK

Karancssági történések

Kedves olvasóink! Az alábbi fotóriportban bemutatjuk Karancsság község és egyházközség közösségi ünnepeit, az adventi gyertyagyújtásokat és a falukarácsony ünnepét. Reméljük, hogy az ünnepek alkalmával mindenki lelkiükben feltöltődve tért haza a közösséget kovácsoló alkalmakról! A szerkesztőség

A farsang farka, avagy húshagyó kedd

Farsang farka kifejezéssel a farsangi időszak utolsó napjait illetjük. De szoktuk mondani ezt az időszakot húshagyó keddeknek is.. A farsang csúcspontja a „farsang farka”, amely farsangvasárnaptól húshagyókeddig tartó utolsó három nap. Sok városban ekkor rendezik meg a híres karnevált, mint például a Riói karnevált, velencei karnevált. Magyarországon pedig a farsang legnevezetesebb eseményét, a mohácsi busójárást.

A nagyböjt kezdetét megelőző utolsó nap a keresztény egyházi évben, azaz a hamvazószerda előtti nap. A név is a böjt kezdetére utal, azaz ezen a napon lehet utoljára húst enni. A húshagyó kedd mozgó dátumú ünnep, időpontja a húsvét időpontjától függ, a húsvétól visszafelé számított hetedik vasárnap utáni kedd.

Ekkor zárul a báli szezon, amelyet sok helyen karnevállal, felvonulással ünnepelnek. Ekkorra esik a velencei karnevál utolsó napja is. A karnevál szó egyik etimológiája szerint a szó a latin carne levare (a hús elhagyása) kifejezésből származik, mások szerint carne vale (búcsú a hústól) adja a szó eredetét.

A farsangról legtöbbször a farsangi bál és az a mennyei szalagos fánk jut eszébe. Gyerkeőcseinknek, unokáinknak lázasan keressük ilyenkor a farsangi jelmezeket, aminek a beszerzése vagy elkészítése olykor komoly kihívást jelent, főleg, ha csemeténknek speciális igényei merülnek fel a beöltözéssel kapcsolatosan.

Ha már ennyit készülünk a farsangra, talán többünket érdekel, hogy mégis milyen hagyományai vannak ennek az időszaknak.

Időjóslás

A régi időkben húshagyó kedden a gazdák próbálták az eljövendő időszak időjárására is következtetni. Megfigyeléseik alapján úgy hitték, hogy ha húshagyó kedden csillagos az ég, akkor sok tojást tojnak a tyúkok egész évben.

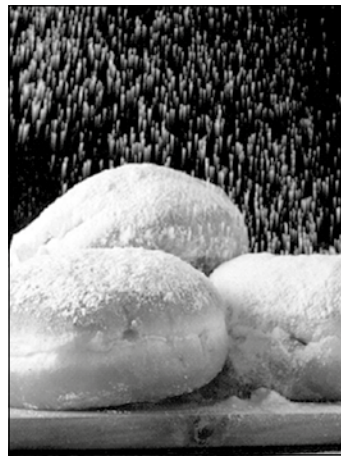

A húshagyókeddi napsugár a bő esztendőzt jelentett.

Disznófej lyukas csontján keresztül nézték a csibéket és ráolvasással akarták biztosítani a szaporaságot. Székelyföldön a gazda este fűzfavesszőt kötött nyalábbá, hogy egész évben távol tartsa a kártevőket.

Tipppek farsangi fánk készítéséhez

Ha farsang, akkor fánk. Sokan azt hiszik, hogy bonyolult elkészíteni, pedig nem! Elég, ha egy pár dologra odafigyelünk.

Farsangi fánk recept (~300kcal/100g)

Hozzávalók

50 dkg liszt, 3 dl tej, 5 dkg puha vaj, 2 dkg élesztő, 1 tojás, 2 ek. cukor, csipetnyi só, porcukor a díszítéshez

- Langyos tejben fúttasd fel az élesztőt.; a tejet tedd egy nagy bögrebe, tegyél bele 1 teáskanálnyi cukrot, és langyosítsd meg (ne legyen forró). Morzsold bele az élesztőt, és várj, amíg felfut. Ilyenkor az élesztő elkezd pezsegni és nagyon megnő a térfogata (ezért fontos a nagy bögre).
- A többi hozzávalót keverd össze, majd a felfutott élesztővel együtt gyúrj belőlük tésztát.
- Takard le és meleg helyen 1 órán át keleszd.
- Amikor a tészta szépen megdagadt, kilisztezett nyújtódeszkán nyújtsd kb. ujjnyi vastagra, és pogácsa szaggatóval, vagy egy pohár segítségével formázz fánkokat.
- A kiszaggatott fánkot sütőpapírral bélelt tepsin, konyharuhával letakarva keleszd még 15-20 percet, majd 180 fokra előmelegített sütőben 15-20 perc alatt süsd aranybarnára. Félidőben fordítsd meg a fán-

kokat, hogy mindkét oldaluk szépen átsüljön.

Vigyázzunk arra is, hogy ne legyen túl forró az olaj, mert akkor a fánk külseje hamar megpirul, míg belül nyers marad. Mindig friss olajat, vagy zsírt használjunk a sütéshez. A fánk egyik oldalát fedő alatt süssük, amikor aranybarna lett, fordítsd meg a fánkokat, és fedő nélkül süssük tovább. Mivel a tészta sütés közben dagad, ne tegyük tele a serpenyőt! Nem muszáj óriási fánkokat készíteni, a kisebb méretű fánkokkal könnyebb a mértékletességet betartani. Elrugaszkodhatunk a hagyományos formáktól, és kis fánk golyókat is készíthetünk, ezeket könnyű megtölteni, és megforgatni is a különböző extrákból. A kisült fánkokat papírtörülővel itassuk át, hogy ne maradjon rajtuk felesleges zsiradék. Édesanyám nem hagyta, hogy huzat legyen a konyhában vagy nyitogassuk az ajtót a kelesztést megkezdése után. Érzékeny a tésztája!

Ima a farsangi időszakban

Mennyei Atyám! A világ zajából sietve jövök hozzád! Elfáradt az én lelkem! A farsangi vidámság, a mulandó földi javak nem tudnak lelkileg boldoggá tenni! Hozzád jövök, a Te tanításodra, vigasztalásodra, lelki javaidra vágyom. A test szerint való örömekre, vidámságokra is szükségünk van, azok is segítenek elfeledtetni az élet bajait, gondjait. Hamar lefolyó életünk esztendeit azok is szépitik, de teljessé nem tudják tenni. Ha lelkünk megkeseredik, szertefoszlanak. Ha eszünkbe jutnak veszteségeink, amikor kísért a múlt, amikor vigasztalásra vágyunk, semmit nem tud adni ez a világ. Semmit nem érnek a testi örömeik, esetleg csak pillanatnyi feledést, de aztán elmúlnak, semmivé válnak, csak földi hiábavalóságnak bizonyulnak. Sokszor még szívünk tisztaságát is veszélyeztetik. Ha nem vigyázzunk, nem figyelünk oda kellőképpen bűnbe visznek, tévutakra, bajba, még nagyobb szenvedésbe. Csak házádban pihenhet meg igazán lelkünk. Csak a Jézus tanítása szerint való élet vezet igazi örömeire. Szeretjük a Te házádat és házad javaiiban gyönyörködünk. Uram! mi az örömeik napjaiban, a farsangi napokban is vágyunk Tehozzád, keressük Téged. Résztellessz mennyei javaidban. Ámen

Mravcsik József

Gyerekszáj

Az egyik harmadikos osztályban van egy kisfiú, aki mindig megérzi rajtam, ha már kezdek mérges lenni.

A héten is így történt. Mikor már kezdtem kijönni a sodromból, ezt mondta:

– Margó néni, hogy lefogott a héten!

* * *

Ötödik osztályban óra végén a székfoglaló egyik változatát játszottuk. Az egyik fiú állva maradt, neki nem jutott szék, ő lett a játékvezető.

– Cseréljenek helyet azok, akiknek a testsúlya több, mint 50 kg! – szólt az utasítás.

Én is helyet cseréltem, mire a fiú megjegyzi:

– Hát maga is több?!

* * *

Napköziben egyik alkalommal kevés volt a házi. Mondom egy kisfiúnak, olvassunk, mert azt minden nap kell.

– Én is olvasok minden nap- mondom neki.

Mire a kisfiú elém tolja a könyvet:

– Hát, akkor olvasson maga!

* * *

Jázmin beszólása:

– Anya, te már ne vacso rázzál, mert így is három hasad van!

Szóllósné Bablana Margit
gyűjtése

Akinek füle van,
hallja meg!!!
**Információk,
programok:**

2020. I. félév

- Február 17.,** Piliny, szentségimádás
Február 20., Ságújfalu, szentségimádás
Február 23., fánkverseny Szalmatercs
Március 6., Piliny, fáklyás keresztút,
Március 11., Etes, szentségimádás
Március 19., Etes, Szent József ünnepe
Március 27., fáklyás keresztút a karancssági szentkúthoz
Április 3., szabadtéri keresztút Karancsság
Április 9., Nagycsütörtök, Karancsság, szentségimádás a mise után,
Április 5–április 12., Nagyhét, Húsvét,
Április 23., Piliny, kápolnabúcsú,
Április 25., férfi zárandókat
Május 1., 11 óra templombúcsú, főzőverseny Etes (meghívott kórus: a váci székesegyház gyerekkórusa)
Május 23., nagymarosi találkozó
Május 16., Karancsság, kápolnabúcsú,
Május 30., 11 óra, Hősök napi búcsú karancssági szentkút,
Június 27., Szent László nap, Ságújfalu,
Július 6–11., balatoni tábor,
július 20–22., Missziós kereszt fogadása Ságújfaluban

Látogatás az idős testvéreinknél adventben

Advent a várakozás időszaka, a jóleső várakozásé. Várunk Valakit, aki hamarosan megszületik. A hittanos gyerekekkel ezt többszörösen átéltük. Már novemberben kérdeztük: Margó néni, akkor idén is megyünk az idősekhez? Már nagyon várjuk!

De idős testvéreink is üzentek, akivel csak tudtak, hogy várhatnak-e minket? Igen, megyünk!

Lelkesen készültünk, versekkel, időpontot egyeztetünk, ami nem volt egyszerű! Decemberben mindenkinek sok a dolga, de a találkozásokra is időt kell szakítani.

Két délután indultunk el lelkes csapatunkkal. Egész úton beszélgetve, jókedvűen mentünk, aki csak látott bennünket, kérdezte, hogy hová megyünk? A gyerekek büszkén mondták utunk

célját és szégyenlősen fogadták az emberek dicséretét. Nem dicsekvés volt ez a részükről, hanem a szeretet megnyilvánulása.

Mikor megérkeztünk, szépen felsorakoztak a gyerekek, elmondták verseiket, átadták apró ajándékunkat. Meghatódva néztem mindkét generációt! A kicsit, aki adni akar, örömet szerezni, jót tenni! Az időset, aki hála, mert gondolkodik rá, beszélgetnek vele, néhány percig a másik figyelme csak az övék! Ajándék volt ez mindenkinek! Az idősek történetei, amit ámulva hallgattak a gyerekek, sokszor így kezdődött: - Isten, megsegített engem... Igazi tanítás volt ez a gyerekeknek!

Hazafelé már nagyon elfáradt a lábunk, de a gyere-

kek szája nem! Az időseknél hallott történeteket mondogatták, próbálták értelmezni, illetve megérteni.

Hálás vagyok, hogy vannak még gyerekek, akiket tettekre lehet sarkallni. Nem sajnálták idejüket, szeretetüket olyan emberekre áldozni, akiket nem is ismernek! Annak ellenére, hogy ez a gyermeki őszinte szeretet és tenni akarás lassan kiveszik belőlünk.

Köszönöm a hittanosoknak, hogy van egy olyan csapat, akire én is mindig számíthatok! Akik bármi feladat van, bármikor segítenek, és szolgálatot vállalnak! Köszönöm a szülőknek is a bizalmat, hogy elengedték velem gyermekeiket! **AZ IDEI ADVENTBEN IS ÚTRA KELÜNK!!!**

Szőllősné Bablena Margit

STATISZTIKA	Ságújfalu	Etes	Karancsság	Piliny	Szalmatercs	Karancsalja
Halottak	9	13	12	10	6	9
Kereszteltek	5	5	18	4	5	4
Elsőáldozók	3	0	0	4	0	0
bérmálkozók	-	-	-	-	-	0
Évi szentáldozások száma (kb.)	2500	3000	3000	2000	2000	500
Önkéntes egyházi hozzájárulás (egyházasok):	631.500 Ft (10.00 Ft-tal kevesebb, mint tavaly)	521.000 Ft (6.000 Ft-tal több a tavalyinál)	836.000 Ft (70.000 Ft-tal kevesebb a tavalyinál)	641.000 Ft (14.500 Ft-tal több, mint tavaly)	325.000 Ft (25.000 Ft-tal több, mint tavaly)	196.900 Ft (6.800 Ft-tal kevesebb, mint tavaly)
Betegek ellátása háznál	10	10	18	2	4	1
2017. év végi maradvány:	6.711.120 Ft (pályázati pénzzel együtt)	584.000 Ft	1.777.000 Ft	1.184.090 Ft	766.715 Ft	1.159.600 Ft
Házasságkötés	3	3	5	1	-	-

Kérem, hogy az egyházi hozzájárulásainkat fizessük be rendszeresen! Több részletben is megtehetjük! Évi mértéke minimum 5000 Ft/felnőtt (havi 417 Ft)! Aki pedig teheti, mivel a püspöki kar 1%-ot kért a kereső emberektől, többel is járuljunk hozzá közösségeink működéséhez!